

Levent Turhan Gümüş

Misi Sultan Efsanesi

Resimleyen: Vaghar Aghaei

© Can Sanat Yayınları A.Ş., 2024

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

ISBN 978-975-07-6276-5

1. Basım: 2000 adet, Ocak 2024

Resimleyen: Vaghar Aghaei

Yayın Koordinatörü: İpek Şoran

Editör: Mehmet Erkurt

Düzeltili: Volkan Ükünç

Son Okuma: Simla Aksel

Kitap Tasarımı: Lom Creative (www.lom.com.tr)

Kapak Tasarım: Lom Creative (www.lom.com.tr)

Tasarım Uygulama: Güldal Yurtoğlu

Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım Tic. ve San. A.Ş.

Yayıncı Sertifika No: 43514

Maslak Mh. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza No: 9/25 Sarıyer, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 Faks: 252 72 33

cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

Baskı ve Cilt: Vizyon Basımevi Kâğıtçılık Matbaacılık ve Yayıncılık San. Tic. Ltd. Şti.; Sertifika No: 52098
Adres: Beylikdüzü O.S.B. Mah. Orkide Cad. No:1/Z
Beylikdüzü - İstanbul

Misi Sultan Efsanesi

LEVENT TURHAN GÜMÜŞ

Resimleyen: Vaghar Aghaei

LEVENT TURHAN GÜMÜş

1959 yılında İstanbul'da doğdu. Çocukluğu denizinin ansızın derinleşip uçurumlaştığı bir balıkçı köyünde, dereleri, vadileri ve uğuldayan ormanlarıyla masalsi bir ortam içinde geçti. Sonra bütün çocuklar gibi büyüyüp hayata karıştı. Yıllar geçip geriye baktığında bir arpa boyu yol gitmiş olduğunu gördü. Katı kurallar tarafından belirlenen yetişkinlerin dünyasında ne zaman canı sıkılsa uzaktan el eden çocukluğuna baktı. Arkadaş çocukları ve anne babaları için masallar yazdı, vakti geldiğinde yayımladı. *Dalgacık ile Yakamozun Masalı*, *Işıklı Kaplumbağa Adası* ve *Misi Sultan Efsanesi* adlı üç kitabı Can Çocuk Yayınları tarafından yayımlanmıştır.

“Bizim çocukluğumuzda ders çalışmak bütün zamanımızı almazdı. Oyuna da yer vardı hayatımızda, masala da. Körebe, kukalı saklambaç, dokuztaş, Pal Sokağı Çocukları, Ferhat ile Şirin, Köroğlu, Defne Adası, Gilgamiş, Moby Dick... Her oyun bize başka bir serüvenin, her kitap ise bilmediğimiz başka başka dünyaların kapılarını açardı. Benim ilk masal anlatıcılarım babam ve halamdır. Dinlediğim her bir masalın hayal dünyamın zenginleşmesinde büyük etkisi olmuştur. Bugün artık orta yaşlı biriyim ama Kafdağı'nın ardındaki o uzak ülke, develerin tellal pirelerin berber olduğu rengârenk masal dünyası her gece rüyalarımın girmeye devam ediyor. Ve sanırım çocuksu bir merakla, “O dağın ardında ne var?” sorusunu sormaktan vazgeçmediğim sürece rüyalarımın girmeye devam edecek. Kafanız aydınlık, Kafdağı'nız yüce olsun çocuklar!”

YAZARIN YAYINEVİMİZDEN ÇIKAN DİĞER KİTAPLARI:

Dalgacık ile Yakamozun Masalı • Işıklı Kaplumbağa Adası

İçindekiler

Yabandan Gelenler	13
Misi Kız	19
Misi Kız'ın Sakladığı Sır	26
Karanfil Bezeli Elma	39
Kadı Rüknettin Efendi	43
Kara Kadı'nın Kıskaçında Ceddihan ve Seyyidhan	50
Beyduran Dağları Kerimşah'a Mesken Oluyor.....	55
Ay Buluta Girince	61
Hey Gidi Kambur Felek! Hey Gidi Kahpe Devran!	64
Çatalağız'daki Alageyik.....	67

Misi Sultan Efsanesi'nin ilk satırları,
sonbaharın yüzünü kışa döndüğü günlerde,
Misi Yazarevi'nde yazıldı. Konukseverlikleri için
Nilüfer Belediyesi'ne teşekkür ederim.

Deniz'e

Yabandan Gelenler

Zamanlardan bir zamanda, Misya derler bir diyarda, dumanlı dağları, mis kokulu üzüm bağlarıyla şirin mi şirin bir köy varmış.

İçinden akışı yaz kış kesilmeyen bir çay geçen bu şirin köy o kadar yeşil, o kadar albeniliymiş ki, yaz sıcağında konaklayacak serin bir yer arayan kervanlar, çiftte çınarların dibinde mola vermeden yollarına devam etmezmiş.

Günlerden bir gün bakışları yalçın kayalar gibi sert, elleri çalı dikenleri gibi hoyrat iki adam gözükmiş çiftte çınarların kıyısında. Adamlar yanlarında katırları,

katırların iki tarafındaki heybelerde biri keçi diğeri insan yavrusuna benzeyen yükleri ve çapraz bağlanmış fişeklikleriyle selamsız sabahsız Çınarlı Kahve'nin önünden geçip yukarıya, Kavlak mevkiine doğru yürüyüp gitmişler.

O gün köyün bütün evlerinde bu iki yabancı ve heybelerindeki yüklerden başka bir şey konuşulmamış. Ertesi gün köyün sessizliği Kavlak tarafından gelen balta sesleriyle bozulmuş. Bağbozumu zamanıymış. Köylünün çoğu bağda bahçedeymiş. Kahvehanedeki ihtiyarları almış bir merak. Kimse bir diğeri, "Hadi gel, bakalım!" diyemiyor, biraz da üşengeçlikten lafı dolandırıp duruyormuş.

Köyde Dilaver adlı doğuştan kambur bir oğlan varmış. Çok hareketli, her yere girip çıkan biriymiş. Kahvedekiler tartışadururken, dili bir karış dışarıda içeri girmiş. "Dünkü yabanlar," demiş, "Kavlak'ın oradaki ağaçları kesiyor. Beni görünce silah doğrulttular, canımı zor kurtardım!"

Bu alışılmadık durumu değerlendirmek için köylüler hararetli bir tartışmaya tutuşmuşlar. "Öyle mi yapalım böyle mi yapalım, biz de silahları kuşanıp karşılıklarına dikilelim mi?" derken, köyün büyüklerinden Ferhat Emmi itiraz etmiş.

"Yakışık almaz! Sulh ile giden sulh bulur, elde silahla giden karşısında silah bulur. Dinleyelim bakalım, dertleri neymiş, güzelim ağaçları neden kesiyorlarmış?"

Ferhat Emmi'nin düşüncesi kabul görmüş. Bir heyet oluşturup Kavlak mevkiine doğru yola çıkmışlar. İlk

kesilen ağaçlara yaklaştıklarında, kavalardan¹ biri önlerini kesmiş. Elindeki tüfeğin namlusunu tehditkâr bir biçimde üzerlerine çevirerek, “Ne istiyorsunuz, neden geldiniz?” diye sormuş.

Ferhat Emmi, “Evladım, yiğidim bu ağaçları neden kesiyorsunuz? Merak ettik, onu sormaya geldik,” demiş.

“Sana ne baba,” diye terslenmiş yaban, “keserim kesmem, sana ne?”

Silahsız geldikleri için heyettekilerin içi içini yiyormuş. Ferhat Emmi içinden ya sabır çekerek, “Niçin bu kadar sinirlisin evladım, burası köyümüzün arazisi. Biz de bu köyün insanlarıyız. Sormak hakkımız değil mi?” diyerek soruyu soruyla yanıtlamış.

Böyle sakın, usulünce verilmiş bir yanıt beklemeyen yaban afallamış. Kem küm ettikten sonra, “İşin doğrusu emmi,” demiş, “biz buraya yerleşmeye karar verdik. Şu heybede gördüğünüz keçi yavrusu ve ana baba yadigârı şu yetimden başka kimsemiz yoktur. Ev yapmak için kesiyoruz ağaçları. Bir miktar akçemiz vardır, neyse bedeli öderiz.”

Ferhat Emmi, “Akçesi pulu önemli değil oğul,” demiş, “hayırlı olsun, yeter ki huzurunuz, huzurumuz daim olsun.”

Bir karşılık vermemiş kavas. Silahını omzuna yatırıp, diğer yabanın yanına doğru çekip gitmiş. Bunun üzerine heyettekiler köye dönüp bekleyenlere, “Bu yabanlar,

---

¹ Kavas: Can güvenliğinin tehlikede olduğu düşünülen bir kimseyi koruyan kişi, diğer bir deyişle koruma anlamına gelen kavas, bu efsanede silahla donanmış kişilere denmiş. (Y.N.)

eli silahlı kavaslar biraz netameli tipler, bulaşmamak lazım,” diyerek durumu aktarmışlar. Homurdananlar, kaygıyla, “Başa gelen çekilir,” diyenler olmuşsa da sonunda herkes işine gücüne dönmüş.

Balta sesi bir zaman daha devam ettikten sonra yerini keser, çekiç sesine bırakmış. Köydekiler günden güne yeni durumu kanıksamış, yabancı birileri sanki hiç gelmemiş, hiç gerginlik olmamış gibi gündelik hayatlarına devam etmişler. Ara sıra kahvede birbirlerine, “Bu yabanın adamları ne yaptılar acaba?” diye sorar, ardından da yanıtı beklemeden yan masadaki sohbete katılırlarmış.

Köyün Ali adında bir çobanı varmış. Çoban Ali bir gün yolunu, kaybolan kınalı kuzusunu bahane ederek Kavlak mevkiine düşürmüştü. Boztepe’yi geçince bir de bakmış ki karşısında kütük ağaçlardan yapılmış bir ev duruyor. Geldiğini belli etmek için koyunu keçiyi çağırırken yaptığı gibi ünlemiş, ardından da köpeği Bozit’e seslenmiş. Yabanlardan biri o sırada bahçenin çitini çakmaktaymış. Sokulup selam vermiş ama köylülerin ilk karşılaşmalarındaki gerginliğin etkisiyle Gerger adını verdikleri büyük kardeş, Çoban Ali’nin selamına karşılık vermeyip işine devam etmiş.

Köylülerin Fırla Molla diye andıkları küçük kardeş, ağabeyine göre daha konuşkanmış. Çoban Ali geldiğinde hayvanlar için ağıl yapmakla uğraşıyormuş. Çoban Ali’nin, “Kolay gelsin,” seslenişine, “Kepeneğine bakılırsa köyün çobanı sensin, öyle mi?” diye karşılık vermiş.

“Doğrudur, çoban benim,” demiş Ali. “Köyün ne kadar koyunu keçisi, danası ineği varsa benden sorulur.

Lakin sen buraya ağıl yapıyorsun da şu sıska oğlağı koy bir kenara, ne bir küçükbaşın ne de bir büyükbaşın var, nasıl olacak bu iş?”

Fırla'nın hoşuna gitmiş bu laf, “İyi ya,” demiş, “sen ne güne duruyorsun, git bize koyundan koyun, inekten inek beğen getir, şenlensin burası. Parasını hiç düşünme!”

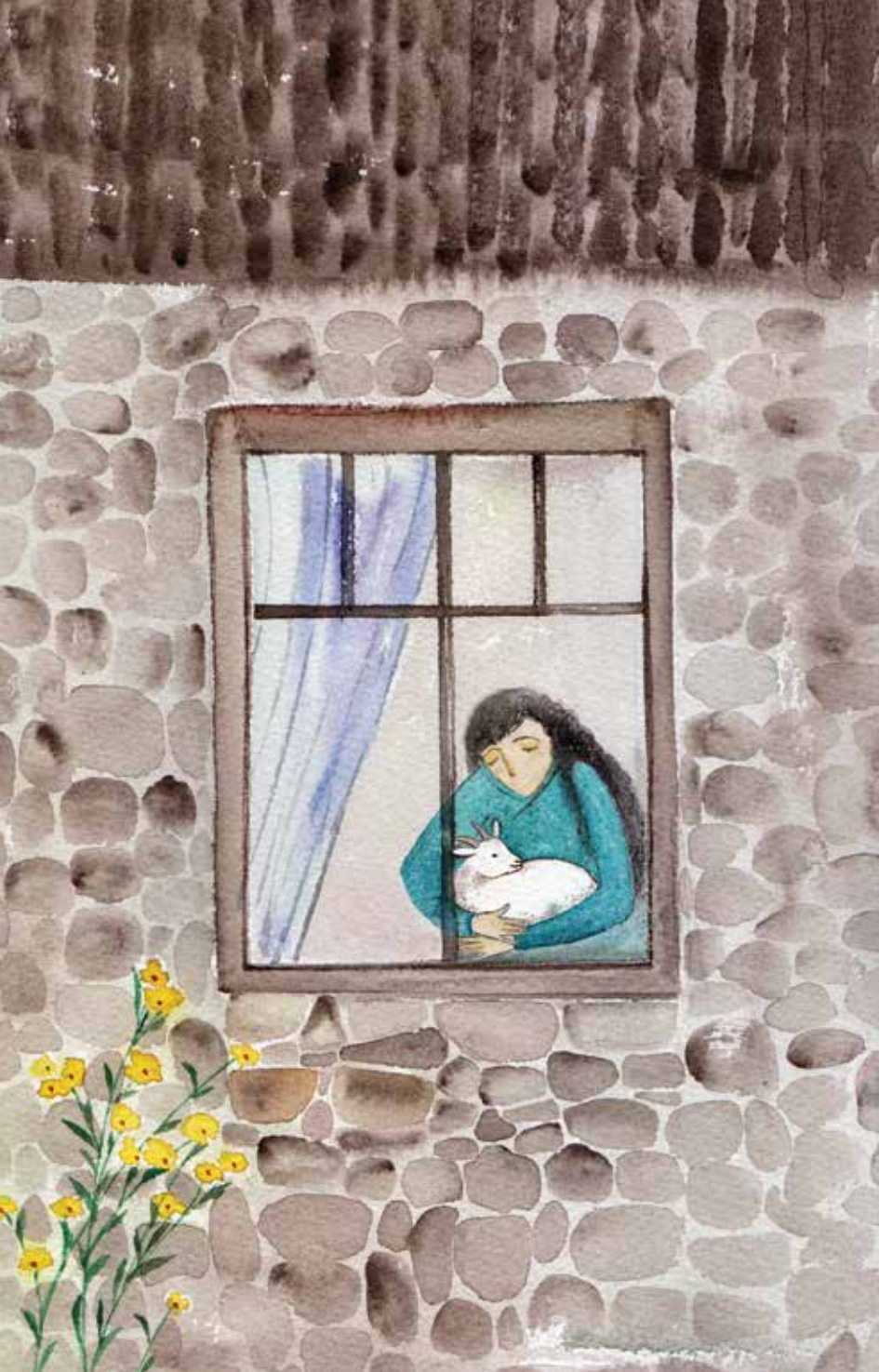
Çoban Ali köye dönmüş, akşam ev ev gezmiş, toplayacağını toplayıp, gün karşı tepelerin üstünden henüz başını çıkarmışken kavasgillerin kapısına dayanmış.

“Aha şu ala keçi, şu boynuzlarına adam asılır koç sizin. Şu süt oğlak, civan teke, Sarıkız da sizin. Her sabah bu vakitte gelir, davarınızı köyün davarına katar, akşam ezanından önce de getirip bırakırım,” diyerek sürüyü Günbatmaz mevkiine doğru sürmüş.

Çoban Ali'nin Kerimşah adlı yedi sekiz yaşlarında bir oğlu varmış. Bazı günler babasının peşine takılır, kuzuların oğlakların ardı sıra o tepe senin bu tepe benim koşturmuş. Badem ağaçlarının çiçeğe durduğu bir bahar sabahı, babasıyla birlikte yola koyulmuş. Son durakları kavasgiller eviymiş. Babası ağıldan davarları çekerken Kerimşah'ın gözü evin penceresindeki karaltıya takılmış. Bir kız çocuğu durmuş ona bakıyormuş. El etmiş ama kız bir tepki göstermemiş.

Babasına dönüp, “Kim bu kız, niye bana el etmedi?” diye sormuş.

“O kız,” demiş Çoban Ali, “bu emmilerin kardeşi-dir, ismi Misi'dir. Sana ses etmedi çünkü engeli var, ne kimseyle konuşur ne arkadaşlık eder. Tek bir arkadaşı vardır, aha o da işte koşmaz zıplamaz şu garip oğlaktır.”

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

Levent Turhan Gümüş

Misi Sultan Efsanesi

Üç yabancı, dumanlı Beyduran dağlarıyla çevrili Misya'ya geldiklerinde, bu nezih köyün insanları başta onlardan çekindiler. Kavasgiller dediler onlara. İki adamın bakışları yalçın kayalar gibi sertti, yanlarındaki genç kızın hüznü ise sessiz ve derindi. Kavasgillerle önce köyün çobanı Ali yakınlaştı, sonra da oğlu Kerimşah. Yabandan gelen bu üç yabancıнын kardeş olduklarını, suskun kızın adının da Misi olduğunu öğrendiler. Misi Kız'ın sessizliğini Kerimşah'ın arkadaşlığı ve doğanın sırrına erilmez şifası kırabilecekti belki. Herkesi Misya'da buluşturan geçmişin soluğu ise hâlâ enselerindeydi...

Yazar, editör **Levent Turhan Gümüş** yerel bir destandan yola çıkarak kurguladığı öyküsünde okuru Batı Anadolu'nun bir köyüne davet ederken, güçlünün hukukunun yol açabileceği adaletsizlikleri, trajedileri gözler önüne seriyor. Aynı zamanda bir dayanışma öyküsü anlatırken; yaşanmış acıların sözle, arkadaşlıkla ve doğayla iç içe yaşayarak nasıl iyileşebileceğini hatırlatıyor.

cancocuk.com

YAŞ 10 11 12 +

